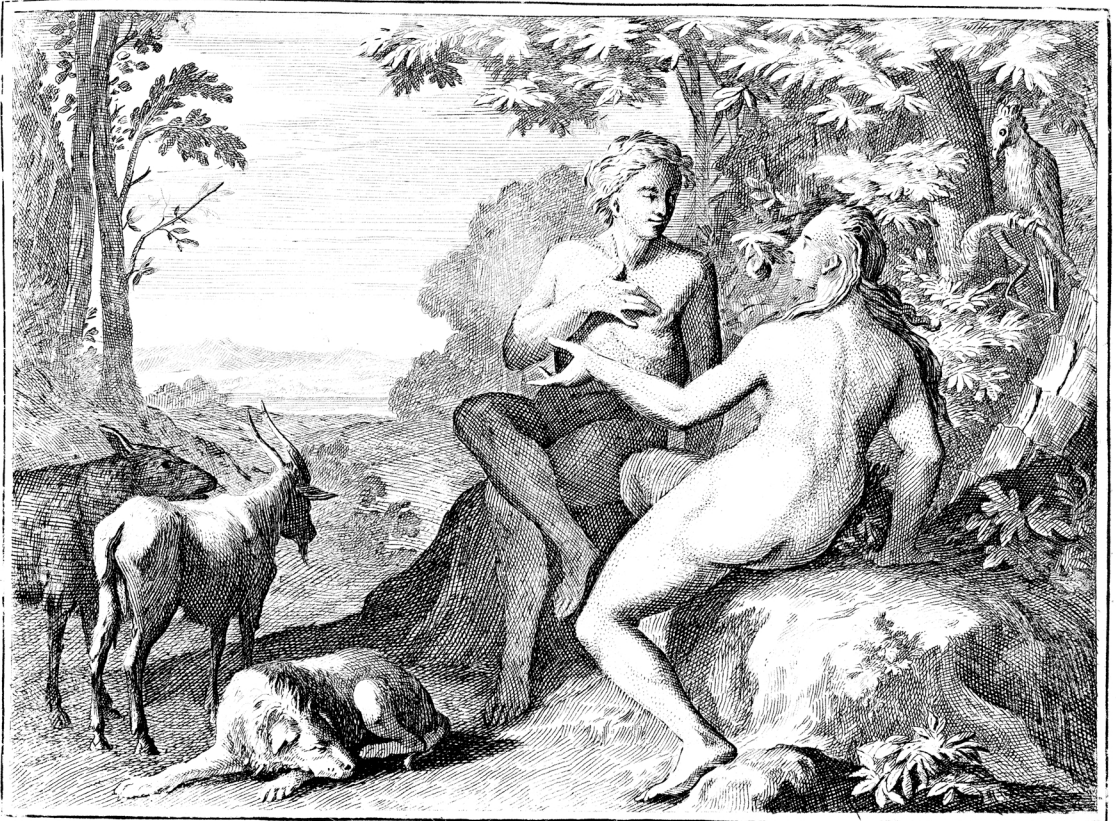

GENESIS II: 18, 19, 20, 21, 22.

OOK hadde de HEERE God gesproken: Het en is niet goed dat de mensche alleen zy; ik zal hem eene hulpe maaken [die] als tegen hem over zy. Want als de HEERE God, uit der aarden alle het gedierte des velds, en al het gevogelte des Hemels gemaakt hadde, zo bragt hy ze tot Adam, om te zien, hoe hy ze noemen zoude: en zo als Adam alle leevendige ziele noemen zoude, dat zoude zyn naam zyn. Zo hadde Adam genoemd de naamen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al 't gedierte des velds: maar voor den mensche en vond hy geene hulpe [die] als tegen hem over waare. Doe deede de HEERE God eenen diepen slaap op Adam vallen, en hy sliep: en hy nam eene van zyne ribben, en sloot der zelve plaats toe [met] vlees. En de HEERE God bouwede de ribbe, die hy van Adam genomen hadde, tot eene vrouwe: en hy bragt ze tot Adam. Doe zeide Adam; Deze is ditmaal been van myne beenen, en vlees van mynen vleese: men zalze Manninne heeten; om datze uit den man genomen is.

MATTHEUS XIX: 4, 5, 6.

Hy antwoordende zeide tot haar, En hebt gy niet gelezen, die van den beginne [den mensche] gemaakt heeft, dat hy ze gemaakt heeft man en wyf. En gezegt heeft, Daarom zal een mensche vader en moeder verlaten, en zal zynen wyve aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zyn? Alzo dat zy niet meer twee en zyn, maar een vlees. Het geene dan God t'zaamen gevoegt heeft en scheide de mensche niet.